

## ॥ दुर्गा-स्तुतिः (अर्जुन-कृता) ॥

सञ्जय उवाच

धार्तराष्ट्रबलं दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम्।  
अर्जुनस्य हितार्थाय कृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥

श्रीभगवानुवाच

शुचिर्भूत्वा महाबाहो सङ्ग्रामाभिमुखे स्थितः।  
पराजयाय शत्रूणां दुर्गास्तोत्रमुदीरय ॥ २ ॥

सञ्जय उवाच

एवमुक्तोऽर्जुनः सङ्ख्ये वासुदेवेन धीमता।  
अवतीर्य रथात्पार्थः स्तोत्रमाह कृताञ्जलिः ॥ ३ ॥

अर्जुन उवाच

नमस्ते सिद्धसेनानि आर्ये मन्दरवासिनि।  
कुमारि कालि कापालि कपिले कृष्णपिङ्गले ॥ ४ ॥  
भद्रकालि नमस्तुभ्यं महाकालि नमोऽस्तु ते।  
चण्डि चण्डे नमस्तुभ्यं तारिणि वरवर्णिनि ॥ ५ ॥  
कात्यायनि महाभागे करालि विजये जये।  
शिखिपिच्छध्वजधरे नानाभरणभूषिते ॥ ६ ॥  
अट्टशूलप्रहरणे खड्गखेटकधारिणि।  
गोपेन्द्रस्यानुजे ज्येष्ठे नन्दगोपकुलोद्भवे ॥ ७ ॥  
महिषासृक्प्रिये नित्यं कौशिकि पीतवासिनि।  
अट्टहासे कोकमुखे नमस्तेऽस्तु रणप्रिये ॥ ८ ॥

उमे शाकम्भरि श्वेते कृष्णे कैटभनाशिनि।  
 हिरण्याक्षि विरूपाक्षि सुधूम्राक्षि नमोऽस्तु ते ॥ ९ ॥  
 वेदश्रुति महापुण्ये ब्रह्मण्ये जातवेदसि।  
 जम्बूकटकचैत्येषु नित्यं सन्निहितालये ॥ १० ॥  
 त्वं ब्रह्मविद्या विद्यानां महानिद्रा च देहिनाम्।  
 स्कन्दमातर्भगवति दुर्गे कान्तारवासिनि ॥ ११ ॥  
 स्वाहाकारः स्वधा चैव कला काष्ठा सरस्वती।  
 सावित्री वेदमाता च तथा वेदान्त उच्यते ॥ १२ ॥  
 स्तुताऽसि त्वं महादेवि विशुद्धेनान्तरात्मना।  
 जयो भवतु मे नित्यं त्वत्प्रसादाद्रणाजिरे ॥ १३ ॥  
 कान्तारभयदुर्गेषु भक्तानां चालयेषु च।  
 नित्यं वससि पाताले युद्धे जयसि दानवान् ॥ १४ ॥  
 त्वं जम्भनी मोहिनी च माया ह्रीः श्रीस्तथैव च।  
 सन्ध्या प्रभावती चैव सावित्री जननी तथा ॥ १५ ॥  
 तुष्टिः पुष्टिर्धृतिर्दीप्तिश्चन्द्रादित्यविवर्धिनी।  
 भूतिर्भूतिमतां सङ्ख्ये वीक्ष्यसे सिद्धचारणैः ॥ १६ ॥

सञ्जय उवाच

ततः पार्थस्य विज्ञाय भक्तिं मानववत्सला।  
 अन्तरिक्षगतोवाच गोविन्दस्याग्रतः स्थिता ॥ १७ ॥

देव्युवाच

स्वल्पेनैव तु कालेन शत्रूञ्जेष्यसि पाण्डव।  
 नरस्त्वमसि दुर्धर्ष नारायणसहायवान् ॥ १८ ॥

अजेयस्त्वं रणेऽरीणामपि वज्रभृतः स्वयम्।  
 इत्येवमुक्त्वा वरदा क्षणेनान्तरधीयत ॥ १९ ॥  
 लब्ध्वा वरं तु कौन्तेयो मेने विजयमात्मनः।  
 आरुरोह ततः पार्थो रथं परमसम्मतम् ॥ २० ॥  
 कृष्णार्जुनावेकरथौ दिव्यौ शङ्खौ प्रदध्मतुः।  
 य इदं पठते स्तोत्रं कल्य उत्थाय मानवः ॥ २१ ॥  
 यक्षरक्षःपिशाचेभ्यो न भयं विद्यते सदा।  
 न चापि रिपवस्तेभ्यः सर्पाद्या ये च दंष्ट्रिणः ॥ २२ ॥  
 न भयं विद्यते तस्य सदा राजकुलादपि।  
 विवादे जयमाप्नोति बद्धो मुच्यति बन्धनात् ॥ २३ ॥  
 दुर्गं तरति चावश्यं तथा चौरैर्विमुच्यते।  
 सङ्ग्रामे विजयेन्नित्यं लक्ष्मीं प्राप्नोति केवलाम् ॥ २४ ॥  
 आरोग्यबलसम्पन्नो जीवेद्वर्षशतं तथा।  
 एतदृष्टं प्रसादात्तु मया व्यासस्य धीमतः ॥ २५ ॥  
 मोहादेतौ न जानन्ति नरनारायणावृषी।  
 तव पुत्रा दुरात्मानः सर्वे मन्युवशानुगाः ॥ २६ ॥  
 प्राप्तकालमिदं वाक्यं कालपाशेन कुण्ठिताः।  
 द्वैपायनो नारदश्च कण्वो रामस्तथाऽनघः।  
 अवारयंस्तव सुतं न चासौ तद्गृहीतवान् ॥ २७ ॥  
 यत्र धर्मो द्युतिः कान्तिर्यत्र ह्रीः श्रीस्तथा मतिः।  
 यतो धर्मस्ततः कृष्णो यतः कृष्णस्ततो जयः ॥ २८ ॥

॥ इति श्रीमन्महाभरते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतापर्वणि  
त्रयोविंशोऽध्यायः ॥

---

This stotra can be accessed in multiple scripts at:

[http://stotrasamhita.net/wiki/Arjuna\\_Krta\\_Durga\\_Stuti](http://stotrasamhita.net/wiki/Arjuna_Krta_Durga_Stuti). This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

Facebook: <http://facebook.com/StotraSamhita>

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>